

POLICIA

NOVINY ODBOROVÉHO ZVÄZU POLÍCIE V SR

ROČNÍK XXIX

ČÍSLO 10

OKTÓBER 2019

V čísle:

- Hovoríme s bývalým podpredsedom OZP P. Mekiňom s.2-3
- NA SLOVÍČKO s V. Mihaličom s.4
- Ohlas na článok z APZ s.5
- 20 percent „vyvolených“? s.6
- Aktivita odborárov zo S. Ľubovne s.6
- Kedy strieľať na vozidlo? s.7
- Vranovčania v Breste s.8

Septembrové rokovanie odborových predákov v atmosfére nadchádzajúceho kongresu Členovia rady sa oboznámili s návrhom nariadenia o kariérom postupe

Banská Bystrica /on/ - Jesenné rokovanie rady predsedov základných organizácií OZP v SR sa konalo v piatok 27. septembra 2019 už tradične v zasadačke Okresného úradu v Banskej Bystrici. Program rokovania sa prispôobil avizovanej návšteve generálneho riaditeľa Sekcie personálnych a sociálnych činností MV SR JUDr. Jána Nociara, PhD. v dopoludňajších hodinách.

Úvod patrilo organizačným pokynom k blížiacemu sa kongresu OZP v SR, ktorý sa bude konať v dňoch 6. a 7. novembra 2019 v bratislavskom hoteli SOREA. Kľúč delegátov na kongres je 1: 100, mená delegátov mali základné organizácie odovzdať centrálne do 11. októbra. Časový priestor

do príchodu generálneho riaditeľa ešte využil podpredseda OZP Roman Laco, ktorý informoval o situácii v možnostiach zabezpečenia pracovného ochranného odevu a obuvi pre strážnu službu odboru ochrany objektov. /Viac v rozhovore s podpredsedom R. Lacom na inom mieste – pozn. red./

staviť návrh, ktorý vzápätí prejde rezortným pripomienkovým konaním. Povedal, že s účinnosťou nariadenia sa ráta už od 1. 11. tohto roku, čo prítomných prekvapilo. Po toľkých rokoch ničnerobenia zrazu taký kvalt?

Celý návrh nariadenia bol v rámci pripomienkového konania doručený aj na centrálu OZP 1. októbra, medzitým je aj s ďalšími dokumentmi vrátane pripomienok OZP pohotovo sprístupnený na webovej stránke OZP v SR. Treba počkať na vyhodnotenie pripomienok k návrhu, v našom spravodajstve z rokovania rady predsedov sa mu preto nebudeme detailnejšie venovať. Stačí azda povedať, že po dlhoročnom čakaní na stanovenie pravidiel v takej pre celý Policajný zbor dôležitej oblasti, ako je kariérny postup, sekcia určila lehotu na pripomienkovanie tohto dokumentu na 5, slovom päť pracovných dní, čo je nielen nelogické, ale doslova zarážajúce. A nepomohla ani žiadosť OZP o predĺženie pripomienkového konania na obvyklých 15 dní...

(Pokračovanie na strane 2)

Vedenie OZP privítalo generálneho riaditeľa personálnej sekcie. Zľava: P. Michalík, J. Nociar, V. Kiss, P. Paračka, R. Laco

Vážny dokument

Generálny riaditeľ personálnej sekcie Ján Nociar prišiel medzi odborárov na pozvanie predsedu OZP v SR Viktora Kissa s návrhom dokumentu, ktorý má osobitne pre odborárov priam historický význam: s návrhom „nariadenia Ministerstva vnútra SR o kariérom postupe príslušníka PZ, výberovom konaní a výbere v Policajnom zbore“. Generálny riaditeľ Ján Nociar podrobne predstavil nový návrh, pripomenul, že o potrebe novej normy kariérneho postupu sa síce veľmi dlho hovorilo, prax bola často kritizovaná, ale akosi „nikdy nebola vôľa“ pripraviť tento dokument a uviesť ho do praxe. Potvrdil, že priamy pokyn na jeho vypracovanie dala ministerka vnútra, prišiel teda pred-

S podpredsedom OZP v SR Romanom Lacom hovoríme na aktuálne témy

Odobratie príplatku za prácu v zdraví škodlivom prostredí vyvolalo medzi ľuďmi nespokojnosť

Na septembrovej rade predsedov ZO podpredseda OZP v SR Roman Laco informoval členov rady o riešení dvoch problémov, ktorými bol poverený. Požiadali sme ho o priblíženie aktuálnej situácie aj čitateľom nášho mesačníka.

● **Na zasadnutí rady ste hneď na úvod informovali o probléme s oblečením príslušníkov ochrany objektov...**

Áno, z diskusie na predchádzajúcej rade vzišiel podnet, aby sa odbory bližšie pozreli na oblečenie ľudí z nášho rezortu, ktorí ako verejnoprávni zamestnanci plnia úlohy pri ochrane objektov MV a PZ po celom Slovensku. Zamestnávateľ im neposkytuje do služby žiadny odev ani obuv, každý si preto donesie oblečenie z domu. Tepláky, maskáče, staré rovnošaty, čižmy alebo gumáky, aby im pri obchádzkach areálu nebola zima a nechodili po vode v teniskách. Väčšina z nich nosí aj zbraň, služobný opasok na civilných šatách naozaj pôsobí zvláštne. Na hrud' si pripevní višačku, že je príslušník ochrany

objektov a je vybavené. Nám sa to naozaj nepáči, myslíme si, že by títo ľudia pri vchodoch do objektov rezortu vnútra mali na celom Slovensku pôsobiť jednotne a dôstojne, ako sa na zamestnancov ministerstva vnútra patrí. Myslíme si, že by im mal zamestnávateľ takýto odev a obuv zabezpečovať, aby boli chránení aj pred vplyvmi počasia, keďže medzi ich povinnosti patrí spravidla aj vonkajšia obhliadka areálu, za ktorý pri ochrane zodpovedajú.

● **To im zamestnávateľ naozaj neposkytuje žiadny pracovný odev ani obuv do služby? Legislatíva? Vnútorné predpisy?**

Situácia je po Slovensku rôzna, niektorí zamestnanci napríklad dostávajú rovnošaty bývalej železničnej polície, aby ich dono-

sili, zásoby sa však už minuli a rezort tvrdí, že im nemá čo dať. Tak si ochranka nosí maskáče alebo rovnošaty bez označenia z domu. Skúmali sme legislatívu k tomuto problému, keď to veľmi zjednoduším, tak zisťujeme, že nemáme k dispozícii jednoznačný a vyko-

R. Laco

nateľný predpis, ktorý by zaväzoval zamestnávateľa poskytnúť pracovníkom ochrany objektov pracovný odev a obuv. K dispozícii je nariadenie vlády o minimálnych požiadavkách na poskytovanie a používanie osobných

ochranných pracovných prostriedkov, v par. 1, ods. 2 sa hovorí o tom, že takýmto osobným pracovným ochranným odevom nie je bežný pracovný odev a uniforma. Potom prichádza do úvahy par. 2, ods. 5, ktorý hovorí o tom, citujem doslovne, že pracovný odev alebo pracovnú obuv zamestnávateľ poskytne zamestnancovi, ktorý pracuje v prostredí, v ktorom odev alebo obuv podliehajú mimoriadnemu opotrebovaniu alebo mimoriadnemu znečisteniu, ak sa stanú nepoužiteľné za čas kratší ako šesť mesiacov. Koniec citácie. Uznáte, že takáto formulácia je v praxi ťažko aplikovateľná, hoci si môžeme myslieť, že trebárs košeľa je pri dennom nosení po šiestich mesiacoch nepoužiteľná.

● **Ako riešia problém iné rezorty?**

Skúmali sme aj skúsenosti v iných odborových zväzoch organizovaných KOZ SR, zistili sme, problém s osobnými ochrannými pracovnými odevmi je všade, niektoré zväzy ho riešili

cez kolektívne zmluvy. Nazdávame sa, že by sa potrebné rovnošaty, resp. jednotný ochranný pracovný odev dal ušit' v rámci niektorého veľkého výberového konania na naše rovnošaty, alebo sa nájde nejaká iná cesta, uvidíme, budeme hľadať riešenie spolu s vedením rezortu, zatiaľ je najväčší problém v peniazoch.

● **Signály o problémoch s pracovným odevom prišli aj z našich kuchýň a jedální...**

Áno, zdá sa, že podľa týchto signálov je chaos predovšetkým vo veľkostných sortimentoch ochranných pracovných pomôcok. Urobíme pár kontrol BOZP na týchto pracoviskách a ak sa potvrdia tieto podnety, budeme od zamestnávateľa požadovať okamžitú nápravu.

● **Druhý problém, o ktorom ste hovorili, sa týka ľudí, ktorí boli z hľadiska zdravotného rizika pri práci zaradení do III. kategórie. Podľa novej legislatívy však už do „trojky“ mnohí nepatria, čím prišli o príplatok**

(Pokračovanie na strane 2)

Členovia rady sa oboznámili s návrhom nariadenia o kariérom postupe

(Pokračovanie zo strany 1)

Nutné zmeny v školstve!

Hocako, vo vystúpení generálneho riaditeľa Jána Nociara na rade predsedov zazneli viaceré vyjadrenia, ktoré nás v kontexte s navrhovaným znením nariadenia zaujali. Generálny riaditeľ napr. informoval o plánovaných zmenách v oblasti špecializovaného vzdelávania, ktoré by mali byť organicky späté so znením nariadenia – pri postupe po kariérom rebríčku. Ministerstvo ráta s posilnením počtov kadetov na Akadémii PZ už v 2. a 3. ročníku. Konštatoval, že o vstup do PZ je medzi poslucháčmi Akadémie PZ malý záujem, z príslušného študij-

cajti,“ povedal a pripustil, že v pohľade na tento problém nezdiera s rektorkou rovnaký názor. Kriticky sa vyjadril aj ku kvalite súčasných uchádzačov o prijatie do Policajného zboru, ale poukázal aj na fakt, že na úrovni základných útvarov je neobsadených 17 percent tabuliek v platových triedach 1 a 2, ale na triedach 3 a 4 je to už len 8 percent a vo vyšších triedach už len 2,5 percenta, čo svedčí o nerovnomernosti rozdelenia personálnych kapacít v polícii...

Generálny riaditeľ reagoval aj na otázky, ktoré sa priamo nedotýkali znenia návrhu nariadenia, ale napríklad obmedzení policajta

mom vždy pýtali písomne, podnet dá preveriť odborným pracovníkom a potom poskytnú stanovisko.

Zmeny v legislatíve

Po odchode Jána Nociara rada predsedov pokračovala v rokovaní podľa programu. Predseda OZP privítal na rade nového predsedu základnej organizácie z Liptovského Mikuláša Petra Mateja, odznela informácia o doplácaní príplatku za prácu v zdraví škodlivom prostredí za uplynulé tri roky, ktorá je už takisto na webovej stránke aj so vzorom žiadosti o preplatenie.

V ďalšom predsedu OZP Viktor Kiss opätovne ubezpečil členov rady, že okolo zákona 328 neexistujú žiadne príznaky zmien, osobitný účet je plusový a ďalej rastie, akýkoľvek pokus o zásah do systému by určite nevyšiel pozornosťou odborárov, v súčasnosti však takéto príznaky neexistujú. „Čo bude po voľbách, o tom je teraz zbytočné sa baviť,“ konštatoval. Prítomným tiež priblížil podrobnosti z úsilia OZP zabrániť negatívnym dôsledkom zákona, ktorý má zvýšiť vojakom platy o 300 eur mesačne, prezentoval, že odbory ako občianske združenie urobili v tomto smere všetko, čo urobiť mohli. Predseda OZP tiež popísal kroky, ktoré vedenie urobilo v súvislosti s novelou zákona o štátnej službe, kde sa odborom podarilo zabrániť viacerým návrhom, ktoré by mali negatívny

vplyv na sociálne istoty štátneho zamestnanca. Zmienil sa tiež o riešení príplatku za vedenie mo-

Ján Nociar

torového vozidla zamestnancami vo verejnom záujme, kde už bude možné tento príplatok riešiť cez kolektívne zmluvy.

Technický pokrok

Predseda Viktor Kiss informoval o celom rade ďalších aktivít centrálne vo vzťahu k legislatíve /nešťastná nerovnomernosť – pozn. red./ i k problémom vybavenosti policajtov a policajných pracovísk všetkým potrebným. Súťaž na alkotestery bola kladne uzatvorená, takisto súťaž na tasery. Nové neletálne donucovacie prostriedky si vyžadujú aj väčšie zmeny v taktike výcviku, upozornil. Pribudnúť majú platobné termíny na cestách. Vážnym problémom čelí projekt manažmentu

vyšetrovacích spisov, predseda konštatoval, že myšlienka je to výborná, v praxi však zatiaľ nefunguje.

Reč bola aj o poskytovaní odmien policajtom pri účasti na veľkých podujatiach, ako boli majstrovstvá sveta v hokeji či podiel polície na celoštátnych oslavách výročia SNP, odznela myšlienka, že je potrebné policajtov vhodne motivovať k účasti na takýchto podujatiach, aby nehľadali metódy, ako sa účasti vyhnúť.

Predseda záverom poďakoval predsedom za úsilie pri získavaní nových členov, zväz za päť rokov nielenže vyrovnal úbytok, spôsobený vlnami odchodov policajtov do civilu v predchádzajúcom období, ale v súčasnosti je už počet členov zväzu veľmi blízko hranice 10-tisíc!

Spomedzi prednesených diskusijských príspevkov mali asi najširší záber kritické postrehy členov rady k bujnejúcej administratíve a byrokracii, mnohé dokumenty sa musia ukladať vo viacerých exemplároch – napríklad aj dokumentácia blokovaných pokút, ktorá si vyžaduje veľa administratívnej práce na úkor výkonu, výpočtová technika papiera nenahradila.

Rada predsedov si vypočula správu o stave právnej ochrany a hlasovaním schválila zoznam ocenených členov OZP.

Spracoval: - on –
Snímky autor

Členovia rady zavalili generálneho riaditeľa množstvom otázok

ného odboru, ktorý vlni skončilo okolo 100 poslucháčov, si podalo žiadosť do PZ len 26. „Namiesto je myšlienka, či ministerstvo takúto školu potrebuje, my chceme, aby študovali tí, čo chcú byť poli-

ci v podnikaní pri správe vlastného majetku, pri činnosti v pozemkových urbariátoch, v poľovníckych združeniach či v spoločenstvách vlastníkov bytov. Prítomných vyzval, aby si stanoviská k problé-

Odobratie príplatku za prácu v zdraví škodlivom prostredí vyvolalo medzi ľuďmi nespokojnosť

(Pokračovanie zo strany 1)

i dodatkovú týždňovú dovolenku. Týka sa to časti pracovníkov KEÚ i časti príslušníkov HCP a pracovníkov migračného úradu.

Na túto tému som už reagoval aj na zasadaní rady opakovane, faktom je, že nová legislatíva spôsobila zmenu v kategorizácii pra-

covných činností z hľadiska ich zdravotnej rizikovosti. Informoval som, že problém príplatkov sme riešili s ministerstvom, pričom sme sa dohodli na kompenzácii pre dotknutých zamestnancov. Problém je, a to je holý fakt, s dodatkovou dovolenkou, o ktorú títo pracovníci prišli a je logické, že sa im to vôbec nepáči, lebo niečo

mali a už nemajú. Ani nám sa to nepáči. Žiaľ, nenašli sme spôsob, ako tomuto verdiktu čeliť, dovolenka išla nad rámec platného zákona. Mali sme na ministerstve viacero rokovaní, aj na odbore zdravotníctva a s hlavnou hygieničkou MUDr. Jarmilou Pertináčovou, na náš podnet bolo zorganizované stretnutie odborníkov so

zamestnancami v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov v Sečovciach, mnohé veci im hlavná hygienička vysvetlila. Budeme sa usilovať pripraviť takéto stretnutie zamestnancov so zdravotníkmi aj na KEU v Banskej Bystrici a zrejme aj v Medveďove. Ukazuje sa nám, že ľudia málo vedia o reálnych rizikách náklady pre-

nosnou chorobou na pracovisku, v rámci BOZP to nie je veľmi frekvencovaná téma, budeme sa usilovať o to, aby naše regionálne hygienické pracoviská v osвете a vo vzdelávaní vyvíjali oveľa väčšiu aktivitu priamo v teréne, lebo najhoršia je nevedomosť.

Zhovárал sa Peter Ondera

K 30. výročiu vzniku OZP v SR hovoríme s bývalým podpredsedom OZP v SR Pavlom Mekiňom

Ulohy odborov sú stále aktuálne

V októbrovom vydaní POLÍCIE sme pri príležitosti blížiaceho sa 30. výročia vzniku OZP v SR oslovili Pavla Mekiňu, ktorý vykonával funkciu podpredsedu OZP v SR v rokoch 2004 až 2012.

● **Ste už sedem rokov na výsluhovom dôchodku, ale veľa ľudí si vás ešte pamätá zo služby, i z vášho pôsobenia v odborových štruktúrach. Váš životný príbeh?**

Nuž, narodil som sa na Kysuciach. Bolo to v roku 1959, takže som tohto roku 19. mája oslávil šesťdesiatku. Absolvoval som stavebné učilište s maturitou v Námestove, potom som mal ísť na dvojročnú základnú vojenskú službu. Od nás z Kysúc všetkých posielali slúžiť na Šumavu a ja poviem, ako bolo, predstava stráviť dva roky v hlbokých šumavských

hvozdoch pri ochrane štátnej hranice našej socialistickej vlasti pred imperialistickým ohrozením sa mi veľmi nepozdávala. Dostal som tip, že keď pôjdem k policajtom, vtedy k príslušníkom VB, teda ak vstúpim do Zboru národnej bezpečnosti, odslúžim len pár mesiacov u vojaka a potom už pôjdem študovať k policajtom. To sa mi pozdávalo oveľa viac, a tak som si v roku 1978 podal prihlášku do ZNB. Naozaj vravím, ako to bolo, nebudem teraz tvrdiť, že stať sa policajtom bolo mojim životným snom už od škôlky. Nevedel som, do čoho idem. Absolvoval som tých pár me-

siacov vojenčiny vo Frýdku – Místku, potom ma čakal známy „pohotovák“ v Pezinku a následne som už ako radový policajt prešiel službou na viacerých obvodných oddeleniach VB, kde sa človek fakt naučí všetko. Tam som sa stal policajtom. Spomeniem Banskú Bystricu, Nitru, Vráble, jeden čas som dokonca strážil naše sklady v Topoľčiankach... To už som mal rodinu, znova som nastúpil na obvodné oddelenie vo Vrábľoch, lákala ma kynológia, urobil som si kurz a robil som psovoda. Bol som ako psovod napríklad aj pri potlačení vzbury väzňov v Leopoldove v roku 1990, tri dni nonstop v plnom nasadení, to sú zážitky, na ktoré sa nezabúda... Neskôr som sa stal zástupcom riaditeľa OO PZ, potom riaditeľom OO PZ vo Vrábľoch, pracoval som aj na OR PZ v Nitre

ako hovorca i ako analytik na KR PZ v Nitre. Takže som prešiel policajnou kariérou doslova od piky. V roku 2003 som na APZ obhájil rigoróznou prácu, spracoval som Analýzu súčasnej právnej úpravy služobného pomeru príslušníkov Policajného zboru a komparáciu štátnej služby policajtov vo vybraných krajinách Európy, získal som titul JUDr. A potom mi prišla ponuka, či by som nechcel pracovať na centrále OZP v SR ako podpredseda, ak ma zvolia, či teda budem kandidovať...

● **Tak to už sme pri vašom odborárskom životopise. Ako ste sa dostali k práci v odboroch?**

Policajná práca po roku 1989 bola hektická tak ako vtedajšia doba - chaos, neistota. Odborové myšlienky ma hneď oslovili, hoci u nás nebolo nič jednoznačné, aj

odborári sa členili. U nás v Nitre veľmi o odborovú organizáciu nebol záujem, ale, ako si spomínam, najmä naši vyšetrovatelia veľmi bojovali za jej utvorenie, pridali som sa. Zúčastnil som sa prvého zjazdu OZP v SR a práca v odboroch sa mi dostala pod kožu, cítil som, že odbory sú veľmi potrebné, aby sme postupovali voči zamestnávateľovi spolu, lebo jedinec nezmôže nič. Vtedy si naozaj veľa policajných funkcionárov myslelo, že keď už nie je vedúca úloha KSČ, tak si môžu robiť, čo chcú, mnohým pocitovým policajtom sa krivdilo, ubližovalo, ale odbory sa ich dokázali zastať, ukázali svoj nekompromisný postoj, hoci sa pri týchto bojoch hodne iskrilo a dalo sa aj spáliť... Keď už som pracoval na OR PZ, odstúpil náš predseda základnej

(Pokračovanie na strane 3)

Úlohy odborov sú stále aktuálne

(Pokračovanie zo strany 2)
organizácie a mňa oslovili, či by som nechcel viesť organizáciu. Nikdy som nemal chuť na funkcie, ale zvolili ma jednomyselne. Nuž a neskôr ma zvolili aj za predsedu krajskej rady, na tejto pôde som získal väčší rozhľad, stretával som sa s odborovými predákmi z iných krajov a okresov i s funkcionármi na odborovej centrále. Napokon prišla aj ponuka, či by som nechcel kandidovať na post podpredsedu OZP. Bolo to v čase, keď sa už policajné odbory pevne začlenili aj do medzinárodných štruktúr, zväz už mal meno a vážnosť aj medzi funkcionármi MV SR, akurát s ministrom Palkom sa nedalo dohodnúť. Starší si pamätajú, že v roku 2005 policajní odborári historicky po prvýkrát zaplnili Námestie slobody v Bratislave, žiadali vyššie platy. Nasledovali služobné perzekúcie voči funkcionárom OZP, nášho dlhoročného predsedu Miroslava Litvu minister dokonca odvolal z funkcie riaditeľa odboru VTR na Prezidiu PZ a hoci náš predseda

mal vysokoškolské technické vzdelanie, teda titul Ing. i dlhoročnú prax v odbore, ktorý vyštudoval, minister ho poslal spájať drôtky na pozíciu o hodne platových tried nižšie, disciplinárne potrestaní a perzekvovaní boli aj niektorí od-

Pavol Mekiňa

boroví funkcionári na nižšej úrovni. Policajti tak išli znova na námestie protestovať proti svojvôli ministra a doteraz si pamätám, že sme mali pomerne veľkú podporu verejnosti.

● **Veru, rýchlo preniklo na verejnosť, že si vtedy policajti**

z istých zložiek zapisovali policajtov, ktorí sa na proteste zúčastnili...

Protestné zhromaždenia splnili naše očakávania, po odchode Palka z pozície ministra vo februári 2006 nastúpil do tejto funkcie na niekoľko mesiacov Martin Pado. Hoci bol tiež členom vtedajšej pravicovej koalície, čiastočne zrušil Palkove perzekúcie voči odborovým funkcionárom. Také boli časy...

● **Ako vnímate odbory dnes? Sú potrebné aj v súčasnosti?**

Pre mňa odbory boli i sú platforma, ktorá spája zamestnancov, aby účinnejšie bránili svoje práva, pretože len spoločne môžu čeliť svojvôli zamestnávateľov. To je ich hlavná a - dá sa povedať - trvalá úloha, nezameniteľné poslanie. Tak som vnímal vznik a fungovanie odborov aj v polícii. Ako som už povedal, len vďaka spoločnému postupu ľudí v odboroch sme dokázali zamedziť mnohým skrivodlivostiam. Takých prípadov by som vedel spomenúť množstvo, hoci čas

beží a mnoho udalostí postupne zabúdame, prichádza množstvo mladých, ktorí o minulosti nemajú poňatia. Ale je dobré im pripomínať, čo všetko už má polícia a policajné odbory za tých tridsať rokov za sebou. Hovorí sa, že z minulosti sa učíme a kto sa nevie poučiť z minulosti, nezaslúži si budúcnosť. Keď sa teda obhliadnem dozadu, musím povedať, že odbory potvrdili opodstatnenosť svojej existencie v polícii. Ale tiež sa ukázalo, že v polícii bola politika vždy prítomná, od samého začiatku v roku 1990 až doteraz. Žiaľ, v tom sa nič nezmenilo. Za veľmi významné v histórii našich odborov pokladám fakt, že sme sa zaujímali aj o občianskych zamestnancov, ktorí boli vždy na tzv. bezpečnostnom úseku rezortu akosi upozadení, aj keď boli niektorí členmi SLOVES-u, bojovali sme aj za nich, získavali sme vplyv vo verejnej správe a naši „civilní“ predsedovia krajských rád - spomeniem čo len Jara Mederu z Trenčína a Dušana Harváta z Banskej Bystrice - získali

veľký kredit, je za nimi kus práce a výsledky. Počas môjho pôsobenia na centrále vo funkcii podpredsedu sme bili do potreby zmien v legislatíve aj v tomto smere, spolu s predsedom Litvom som mal na starosti odborné vyjadrenia k návrhom zákonov i vnútrorezortných predpisov. Môžem povedať, že pred našim predsedom Miroslavom Litvom mali rešpekt aj najvyšší funkcionári v rezorte, pretože aj na rozporové konania prichádzal perfektne odborne pripravený, s množstvom pádných argumentov, ktoré získaval cez svoje vybudované kontakty v štruktúre rezortu, nikdy sa takpovediac nedal opitť rozkom. Boli to zaujímavé roky. Ja som ale napokon prácu podpredsedu musel opustiť, zradilo ma zdravie a v nemocnici som sa rozhodol radšej odísť do dôchodku, ale prežiť!

● **Podme do súčasnosti. Žijete ako dôchodca v obci pri Zlatých Moravciach, ale policajnú profesiu máte aj v rodine, nestrali ste teda prehľad a kontakty v zbere?**

Samozrejme, sledujem, čo sa deje, vidím policajtov v každodennom živote vo vidieckych pomeroch. Chlapcom dnes nie je čo závidieť, celé západné Slovensko trpí nedostatkom príslušníkov najmä na základných útvaroch a príčiny poznáme. V prvom rade platy. Tiež sa mi systém prijímania do zboru a nastavenie kritérií zdá byť dosť prísne, najmä psychotesty veľmi miešajú karty pri prijímačkách, neviem, či vždy objektívne. Na druhej strane, dnes si vraj veľmi nie je z čoho vyberať, ak nechceme ísť s latkou dole. Tí, ktorí vnímajú policajnú profesiu ako celoživotné povolanie, by konečne radi videli funkčný spravodlivý hodnotiaci systém a pevné pravidlá kariérneho rastu. Kritéria osobného ohodnotenia sú isto dôležité, veľmi záleží, ako sú nastavené, lebo pri nesprávnom nastavení ľahko môžu spôsobiť deformáciu priorít práce polície v danom regióne. Vo všeobecnosti je na základných útvaroch čoraz viac papierovania a práce na počítači, taký „obvodák“ prakticky nemá šancu odhaľovať latentnú kriminalitu v jeho obvode. Vidím tiež a počúvam, že najmä obvodné oddelenia PZ technicky stále nie sú vybavené, ako by mali byť, chýbajú reprodukčné zariadenia i všeličo iné. Práca policajta je neskutočne náročná, policajti nemajú pracovný čas, nepoznajú sviatky, víkendy, nerozlišuje deň či noc, má mnohé obmedzenia aj v bežnom živote. Ale čas, kedy bude toto povolanie finančne adekvátne ocenené, sociálne „betónovo“ zabezpečené a kedy bude mať policajti aj náležité spoločenské ocenenie... to je zrejme ešte ďaleko. V tomto sú úlohy odborov stále aktuálne. Zatiaľ je to tak, že sa policajti boja každých parlamentných volieb, či sa nedostanú k moci pseudoliberalní reformátori, ktorých znova napadne trebárs rozbitie osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov. Tak asi toľko.

Zhovárал sa Peter Ondera

Prečo platíme obľudné peniaze SBS-kám za stráženie našich objektov? Na vine je SYSTÉM, hoci nikto presne nevie, čo to je. Ani ja.

Na prvý pohľad by sa mohlo zdať, že so strážením objektov ministerstva vnútra, aj keď je to naozaj veľký rezort s obrovským počtom budov a pozemkov, nemôže byť žiaden problém. Máme policajtov, ktorí vykonávajú strážnu službu na určených miestach. A kde nie sú policajti, tam máme občianskych zamestnancov „vo verejnom záujme“, o ktorých píšeme v súvislosti s tým, že ich ministerstvo nevie jednotne obliecť a obuť. Ale iný závažnejší problém sme nevnímali.

Hlavné kritérium: cena

Názor sme zmenili, keď sa nám dostala do rúk vykonávacia zmluva medzi generálnym riaditeľom sekcie ekonomiky MV SR a licencovanou firmou TREZOR SLOVAKIA, s. r. o. z Banskej Bystrice. Firmu vybralo ministerstvo súťažou, rozhodujúcim kritériom bola cena, vyhrala najlacnejšia ponuka. Zmluva platí od 1. 10. 2019 na rok a jej predmetom je stráženie skladov materiálu civilnej ochrany v Čačine a v Žarnovici.

Priblížme: Stráženie v objektive Čačín bolo do uzatvorenia spomenutej zmluvy počas pracovnej doby zabezpečené zamestnancami základne (vodič, skladník, vedúci základne), v mimopracovnej dobe tromi zamestnancami z bansko-bystrického oddelenia ochrany objektov KR PZ/zamestnancami vo verejnom záujme/ a tromi zamestnancami vykonávajúcimi prácu na dohodu o vykonaní práce (350 hodín/rok).

V objektive Žarnovica bola ochrana objektu zabezpečovaná počas pracovnej doby zamestnancami základne (vodič, skladník, vedúci základne) v mimopracov-

nej dobe tromi zamestnancami vykonávajúcimi prácu na dohodu o vykonaní práce (350 hodín/ rok).

Ochranu týchto areálov, hrdo nazvaných „logistické základne“, teda od 1.10. 2019 preberá súkromná firma, ktorá zabezpečí nepretržité stráženie dvoch skladov 24 hodín denne, v jednom i druhom areáli budú v 12-hodinových zmenách dvaja muži zo zbraňou. Za tieto služby zaplatí ministerstvo vnútra ročne 228 032,64 eura bez DPH, teda okolo 19-tisíc eur mesačne. Hodinová taxa za jedného zamestnanca tejto SBS je 6,49 eura bez DPH.

Človek nemusí byť ekonóm, aby si vyrátal, že medzi mesačnou mzdou zamestnancov odboru ochrany objektov PPZ /verejný záujem, PT 1 a 2/ a mesačnou sumou 19-tisíc eur za činnosť strážnej služby SBS v nonstop službe je priepastný rozdiel. Uff!

Nie sú ľudia

Z viacerých zdrojov sme sa dozvedeli o vážnych a dlhodobých problémoch rezortu získať zamestnancov do strážnej služby. Zdroje radšej menovať nebudeme. Problémov je totiž viac a krížom krážom cez rôzne sekcie a odbory v rezorte vytvárajú zložitú spleť vzťahov, priam pavučinu, v ktorej sa stráca zodpovednosť zodpovedných a hlavným vinníkom sa stáva sám SYSTÉM.

Ak budeme hovoriť čo len o veľkom počte skladov, ktorými MV SR disponuje, ich stráženie je na mnohých miestach skôr formálne, prípadne nepostačujúce, hoci sklady ukrývajú – trebárs aj v podmienkach civilnej ochrany - miliónové hodnoty. Napriek úsiliu rezortné organizácie roky nevedia získať systemizované tabuľky,

aby mohli prijať na ochranu objektov väčší počet zamestnancov. Na ďalšie tabuľky nie sú peniaze, počúvajú už roky. Nuž a tam, kde by aj voľné tabuľky boli, zasa kompetentní nevedia nájsť dostatok vhodných uchádzačov. Pri tých ponížujúco nízkych platoch, aké ponúka ministerstvo zamestnancom strážnej služby, sa ani nemožno čudovať, muž v produktívnom veku by z takého platu rozhodne nemohol vyžiť, nie ešte zabezpečiť rodinu. A tak v „zostave“ strážnikov prevládajú starší ľudia, spravidla výsledkovi dôchodcovia /no nielen/, ktorí majú plat „vo verejnom záujme“ ako prílepšenie k penzii. Je jasné, že reálna výkonnosť týchto ľudí v strážnej službe je veľmi rozdielna, nehovoriac o pracovníkoch na dohodu.

Z núdze necnosť

Zatiaľ veľmi slabá je aj elektronická ochrana objektov, mnohé nie sú napojené na PCO, v areáloch nie sú kamery, signalizačné systémy, vo všeobecnosti málo z toho, čo 21. storočie v oblasti zabezpečovacej techniky ponúka. /Zasa česť výnimkám, napr. Topoľčianky./ Takže vlastne personálna núdza dokopala rezort k postupnému uzatváraniu zmlúv s SBS-kami na stráženie objektov MV SR?

Aby bolo jasné: nemáme dôvod spochybňovať regulárnosť spomenutej súťaže. Ale suma, ktorú zaplatí ministerstvo čo len v tomto jednom prípade za stráženie dvoch skladov, privádza k záveru, že ministerstvo zvolilo najhoršiu a najdrahšiu cestu, cestu v neprospech daňových poplatníkov. Pritom sú v našom rezorte už rozpracované ďalšie obdobné súťaže na zabezpečenie strážnej

služby objektov MV SR po celom Slovensku.

Zdôvodnenie, že „nie sú tabuľky“ pre zamestnancov ochrany objektov, a tak musíme platiť SBS-ky, je z hľadiska priority efektívneho vynakladania prostriedkov štátu priam zvrhlé, chýba mu elementárna logika i matematika. Žiaľ, je súčasťou SYSTÉMU, ktorý v našom ministerstve funguje /a netýka sa len strážnej služby, ale i upratovania, údržby, atď/. Súčasťou tohto SYSTÉMU preto nie je úsilie zvýšiť platy „vlastných“ strážnikov s cieľom povzbudiť záujem ľudí o vykonávanie tejto práce - aj keby to bolo pre rezort /pre štát/ ešte vždy oveľa lacnejšie, ako sú faktúry za služby SBS.

Keby sme sa opýtali zodpovedných, prečo nie je na ochranu našich objektov nasadená zabezpečovacia technika v oveľa väčšom rozsahu a kvalite, zrejme by sme sa dopočuli, že je to drahé. A to v mnohých areáloch ešte aj v súčasnosti nechráni majetok štátu nič iné, len plot v rôznom technickom stave, prípadne niekoľko lúčov – aj to nie všade. Takže radšej budeme platiť drahé SBS-ky? Na to už máme peniaze? Len za spomenutých 228-tisíc eur, ktoré vynaložíme ROČNE za fyzické stráženie spomenutých dvoch skladov, by sa hádam dal nainštalovať celkom slušný zabezpečovací systém, ktorý by však slúžil roky. Len, ako sme už napísali, to by musel byť SYSTÉM v našom rezorte nastavený inak, ako je. Je, nie je toto prípad, kedy by bolo vhodné, aby sa niekto z rezortu predsa len pozrel, ako je ten SYSTÉM nastavený?

Peter Ondera

NA SLOVÍČKO s Vladimírom Mihaličom, predsedom ZO OZP pri Riaditeľstve HCP v Prešove

„Vnímajú len štatistiku, sme fabrika na spisy...“

S menom Vladimíra Mihaliča sa čitatelia POLÍCIE stretávajú častejšie, informáciami o činnosti základnej organizácie pri RHCP v Prešove sa občas pochvávajú na stránkach nášho mesačníka. Aktívnym diskutérom je aj na zasadaniach rady predsedov. V rubrike NA SLOVÍČKO... sme predsedovi ZO Vladimírovi Mihaličovi položili zopár otázok.

• Najprv pár slov o sebe...

Mám 42 rokov, v Policajnom zbore som od roku 1999, celý čas pracujem v jednej zložke: medzi príslušníkmi Hraničnej a cudzineckej polície na rôznych pozíciách. Desiat rokov som na oddelení azylu, ktoré je jediné v rámci celej štruktúry UHCP. Toto oddelenie bolo v štruktúre RHCP Prešov, od 1. 11. 2018 nás organizačnou zmenou z nejakých príčin zaradili pod RHCP Sobrance, čo sa nám z viacerých dôvodov vôbec nepáči. Som ženatý, mám dve deti, pracujem v Humennom. Asi toľko.

• Ako ste sa dostali k odborovej práci?

Dlhé roky zápasíme s rôznymi problémami, hľadali sme pôdu, na ktorej by sme sa mohli efektívnejšie usilovať o ich odstránenie. V rámci RHCP odborová organizácia neexistovala, preto sme sa ako „nespokojná skupina“ kontaktovali s vtedajším podpredsedom OZP Ladislavom Gračíkom, vyjasnili sme si, čo chceme a akú máme predstavu o činnosti, v roku 2015 sme založili základnú organizáciu OZP pri HCP v Prešove. Sme teda jedna z najmladších základných organizácií, ale už nás je aktuálne 106 a členovia nám stále pribúdajú. Keďže však RHCP Prešov má okolo 230 príslušníkov PZ, vidieť, že ešte máme rezervy.

• Činnosť?

Ľudia u nás majú záujem o rôzne aktivity, hoci sme pracovne veľmi rozptýlení vlastne na území dvoch krajov. Robíme každoročne ples, dávame príspevok k narodeniu dieťaťa, darčekové pokúšky našim ženám k MDŽ, organizujeme deň detí, robíme množstvo výletov po našej vlasti i v zahraničí. Pravidelne organizujeme tzv. vínnu cestu, pripravuje-

me poznávacie zájazdy, boli sme v Taliansku, v Slovinsku, nedávno sme pripravili 5-dňový zájazd do užhorodsko-mukačevskej oblasti na Ukrajinu, ktorý spájal turistiku v Karpatoch s návštevami zámkov a múzeí, prijali nás aj miestni reprezentanti polície. Nedávno sme tiež absolvovali čisto turistick-

Vladimír Mihalič

ký výšľap na 11. ročníku hasičského a policajného výstupu v Tatrách, vyše dvadsať našich členov prešlo hrebeňovkou trasu Čertovica – Ďumbier - Chopok. O zájazdy a výlety je medzi našimi tiež veľký záujem, každý rok si na výbore dohodávame plán, ktorý by sa stretol s odozvou ľudí, výsledkom býva väčšinový kompromis. Pri tejto príležitosti by som chcel za odvedenú prácu osobitne poďakovať členkám nášho výboru Mariane Júnovej a Slávke Levickej.

• Podme do práce... Hraničná a cudzinecká polícia je horizontálne i vertikálne veľmi zložitý mechanizmus, pozícia RHCP Prešov v ňom?

Máme tri oddelenia cudzineckej polície v Prešove, v Košiciach a v Michalovciach, k tomu štyri oddelenia riaditeľstva, mobilnú jednotku a letiská Poprad, Košice. Do minulého roku do tejto štruktúry patrilo, ako som už povedal, aj oddelenie azylu v Humennom, kde máme záchytný tábor.

• Rok vzniku vašej organizácie koliduje s množstvom problémov vo vašich radoch, ktoré sa dostávajú aj na stôl členov vedenia OZP, spoločným bodom nespokojných podnetov boli vzťahy s vtedajším vedením riaditeľstva...

Áno, nespokojnosť ľudí vyústila do personálnych zmien. S novým vedením RHCP v Prešove má naša organizácia veľmi korektné vzťahy, náš riaditeľ pplk. Mgr. Marek Šafár je sám členom OZP, vzájomne sa rešpektujeme,

jeho problémy sú aj našimi problémami a opačne.

• O problémoch v práci RHCP, ktoré sa nedarí odstrániť, často referujete aj na zasadaniach rady predsedov...

Áno, sú to napríklad problémy s nerovnomernosťou pri služobných cestách, ľuďom započítajú hodiny inak pri ceste tam a inak pri ceste naspäť, alebo ich nezapočítajú vôbec, stretávame sa s rôznymi výkladmi nadriadených aj napr. pri preplácaní účastí na školeniach a iných podujatiach. Na ostatnom zasadaniach rady predsedov ma generálny riaditeľ personálnej sekcie MV SR pán Nociar vyzval, aby som mu problémy detailnejšie písomne opísal, jasné, že to urobím a verím, že sa niečo pohne.

• Hlavné témy?

Je toho veľa, spoločným menovateľom je neskutočné množstvo práce, jej prudký nárast v posledných rokoch. Trochu zjednodušene poviem, že celý východ robí na Bratislavu, všetky zložky u nás spracúvajú spisy z Bratislavy, sú ich tisíce a stále nestíhame. Neskutočná situácia, stres, pre-

tistiku, sme fabrika na spisy... Prítom len sama „cudzina“ má veľmi široký záber, to nie sú len žiadosti o pobyt, hoci ich nárast je tiež enormný, sú to aj nútené či dobrovoľné návraty cudzincov, množstvo zaistení i vyhostovačiek, kontroly pobytov. Problémom pre nás je aj sama legálna migrácia, chýbajú nám kapacity.

• Vybavenosť pracovísk?

Tie množstvá spisov treba spracovať, nestíha ani technika, je už v hroznom stave, poruchové pomalé počítače, vyše desaťročné monitory, na ktorých už pomaly nič nie je vidieť, pripojenia do systémov a databáz trvajú strašne dlho, vypadávajú, chýbajú tlačiarne a skenery, pri spisoch spolupracujeme s viacerými štátnymi inštitúciami a bez skenerov sa dnes už nepohneme. No a k tomu máme problémy s odevnými súčiastkami – tak ako všetci. Sme v dennom styku s cudzincami, mali by sme aj nejakú vyzeráť, ale nemáme nové polokošeľe, nohavice, topánky, veľa áut u nás má už zasa najazdených po 300-tisíc kilometrov a je to poznať. Ľuďom veľmi prekáža systém práce s do-

že by vôbec neboli ťažkosti, ale zásobovanie nebolo takým problémom, akým je teraz. Kým ľudia budú čítať v novinách tieto riadky, už budeme mať za sebou kontrolu z EÚ k plneniu schengenských kritérií po piatich rokoch, ide sem množstvo komisárov a sám som zvedavý, ako to dopadne...

• Môžem potvrdiť, že z radov príslušníkov RHCP prichádzajú podnety a signály nespokojnosti, majú pocit ukrivdenosti, tvrdia, že pozícia RHCP je v systéme PZ stále akoby v úzadí, že po Schengene si ich už nikto nevšima...

Viem, že ma do toho po služobnej línii nič, ale poviem, čo si všimajú členovia našej základnej organizácie. Riaditeľstvo RHCP v Prešove pôsobí vlastne v dvoch krajoch. Za prezidenta Spišiaka sa zlikvidovali oddelenia „cudziny“ v Stropkove, v Rožňave i v Poprade, teraz pribudol akurát Ružomberok, medzi Prešovom a Banskou Bystricou je obrovská diera, medzi Ružomberkom a Prešovom je tiež kusisko územia, nie je tu ani jedno oddelenie cudzineckej polície, pritom ich práca by nemala byť len o spisoch, ale príslušníci cudzineckej polície by mali vykonávať celý rad iných činností. O tom, že takto preháňame cudzincov aj zo štátov EÚ na veľké vzdialenosti kvôli každému potvrdeniu, radšej ani nehovorím.

• Ešte sme nespomenuli pracovné prostredie, stav objektov, kancelárií, pracovísk...

V tomto smere, musím potvrdiť, je vidieť pokrok, po dlhej kritike sa obnovili Michalovce, Prešov, priestory pre mobilnú jednotku, naozaj sa to zlepšuje, robí sa na tom.

• Keby ste mali v rukách čarovný prútik?

V našich podmienkach by som ho určite použil na zvýšenie plátov tých, čo robia na hrane kapacity, prijal by som „na cudzinu“ viac ľudí, aby sa nemuseli tak štváť. To by bol asi základný predpoklad, aby sa zlepšili aj medziľudské vzťahy, lebo ten pracovný tlak utvára ohniská nevraživosti, podráždenosti, ktorá spôsobuje konflikty na pracovisku i medzi jednotlivými pracoviskami a zložkami.

Zhovárал sa Peter Ondera

Z výletu na Ukrajinu

pracovanosť. Naši ľudia posledné tri roky chodili vypomáhať do Bratislavy na týždeň či dva, problémy v rodinách, pritom naša práca stála. Už nechodí, ale tá situácia je stále vážna a nemá to konca.

• Málo ľudí?

Tabuľky tu na východe máme prakticky naplnené, ale nestačia. V Bratislave je hlboký podstav, takpovediac vyžierame si to my. V rámci RHCP Prešov sa v Košiciach tvorilo tzv. celoslovenské spracovateľské centrum, kde chodia všetky spisy zo západu, naši ľudia sú vysielaní do Košíc, ale pracujú na spisoch aj v Michalovciach, príslušníci z letísk v Košiciach a v Poprade chodia vypomáhať na letisko Bratislava. Upozorňujem na všetkých úrovniach, že ten pracovný tlak je už naozaj neúnosný, je to veľký nápor na psychiku, o. i. to veľmi zhoršuje vzťahy medzi našimi zložkami, tlak z vedenia je len na počty spisov, nikto už nechce za tými spismi vidieť prepracovaných ľudí, ktorí sa boja ísť od stola na WC alebo sa najesť. Vnímajú len šta-

kumentáciou, všetko sa robí duplicitne, až viacnásobne, systémy neurýchľujú, ale spomaľujú robotu, zažil som aj to, že riaditeľ išiel sám za svoje peniaze kúpiť toner, aby sme mohli robiť. V tomto systéme akoby nikto za nič nemohol, darmo žiadame. Pýtame na centre podpory, tam nám zasa vysvetľujú, prečo nemajú to či ono... Naozaj to nie je dobrá situácia. Môj názor na centrálnu nákupnú a prácu centier podpory je taký, že kým mali kraje subjektivitu, nie

To je fór!

Šoférka havaruje a policajtovi na svoje ospravedlnenie hovorí:

„Ten pán, ktorého som zranila, mal v jednej ruke mobil a v druhej pivo!!!!“

Policajt: Ten pán si vo svojej obývačke môže robiť, čo chce!!!“

SPOMIENKA

Je to už sedem rokov, čo nás dňa 15. septembra 2012 vo veku 42 rokov náhle opustil náš kolega **npor. Vladimír Chylík z Turzovky**, dlhoročný príslušník PZ a člen OZP v SR.

Stále spomíname!

Rodina a kolegovia z OR PZ Čadca

„Som veľmi znepokojený tým, čo denne počúvam...“

Vedenie Akadémie PZ reagovalo na časť rozhovoru s bývalým podpredsedom OZP v SR L. Gračíkom, zverejnenom v septembrovom vydaní POLÍCIE. Reakciu publikujeme v plnom rozsahu.

Vážená redakcia mesačníka Polícia!

So záujmom sme si v čísle 9 prečítali rozhovor s pánom Ladislavom Gračíkom, ktorý bol uverejnený pod názvom „Som veľmi znepokojený tým, čo denne počúvam...“ Obsah rozhovoru nás zaujímal o to viac, že pán Gračík pôsobil na Akadémii Policajného zboru v Bratislave od roku 1994 do roku 2007. Potvrdzujú to aj jeho slová, že na roky strávené na našej škole spomína veľmi rád.

V rozhovore sme sa dozvedeli veľa o profesnom živote bývalého podpredsedu OZP, ako aj o jeho postrehoch a radách, akým smerom by sa malo uberať vzdelávanie policajtov v našom štáte. Článok sme čítali pozorne, dúfajúc, že vo svojej retrospektíve nezabudne čo-to povedať aj o akadémii. O to väčšie bolo prekvapenie, do akého svetla našu školu postavil.

Pán Gračík to povedal priamo a skutočne natvrdo: „Keď som prišiel na akadémiu v roku 1994, študovali tam predovšetkým dôstojníci, pripravovaní do riadiacich funkcií. Potom sa akadémia otvorila aj pre občiansku mládež, dnes je na akadémii vari 90 percent dievčat, prijímačky vyzerajú skôr ako casting na modelky...“ Po dočítaní sme si položili otázku, či to

naš bývalý kolega myslí naozaj vážne. V snahe dať veci na pravú mieru reagujeme na konštatovania pána Gračíka s určitým nadhľadom, ako aj s patričnou vážnosťou.

Vie vôbec pán Gračík, že podmienky prijatia na Akadémiu Policajného zboru v Bratislave schvaľuje Ministerstvo vnútra Sloven-

OHLAS NA ČLÁNOK

skej republiky a tieto podmienky sú v plnom súlade s podmienkami prijatia do Policajného zboru SR? S veľkou pravdepodobnosťou nie, možno sa len domnieva.

Keďže už názov článku napovedá o každodennom znepokojení pána Gračíka tým, čo denne počúva, pokúsime sa ho aspoň ohľadom Akadémie Policajného zboru v Bratislave upokojiť. V prvom rade však chceme dôrazne pripomenúť, že pán Gračík nie je zo svojej pozície kompetentný hodnotiť vzdelávací proces na akadémii, devalvovať prijímacie konanie a nebudaj znevažovať možnosti štúdia dievčat na našej škole. Vzdialený odhad 90 percent študujúcich dievčat je z nášho pohľadu naozaj bezpredmetný, avšak prirovnávanie prijímacieho konania ku castingu na mo-

delky vyvoláva prinajmenšom znepokojenie, na ktoré musíme reagovať.

Môže takto hoc bývalý dlhoročný funkcionár znevažovať schopnosti našich študentiek, ako aj našu univerzitu? Zakázal by študovať dievčatám na našej škole? Môžete týmito výrokmi znevažovať naše náročné prijímacie konanie? Rozhodne nie. Nemalo by byť prijímacie konanie hodnotené na základe výsledkov dosiahnutých na psychotestoch, zvládnutí vedomostných a fyzických testov? Určite áno, a to bez ohľadu na pohlavie našich uchádzačov, pretože tak ako chlapci, tak aj dievčatá chodia na prijímacie konanie (rozumej nie casting) vždy pripravené podať čo najlepší výkon.

Proces prijímacieho konania je prepracovaný systém, primárne zabezpečený akadémiou, ako aj ďalšími súčasťami Policajného zboru SR. Uchádzač/uchádzačka vystupuje v prijímacom konaní pod vygenerovaným číslom, pričom plní podmienky prijatia pod profesionálnym dohľadom odborníkov. Skutočnosť, v akom pomere budú prijaté dievčatá a chlapci, majú uchádzači vo svojich rukách. Súhlasiť sa s pánom Gračíkom do určitej miery dá ohľadom prirovnania našich študentiek k modelkám, za čo sa, v kontexte s krásou našich slovenských žien, nemáme za čo hanbiť a ospravedlňovať, aj keď vo vzťahu ku schopnostiam každej jednej uchádzačky je tento parameter nepodstatný.

Do budúcnosti dúfame, že keď pána Gračíka stretneme, napríklad u nás v kaviarni – popíjajúc dobrú kávu, medzi dúškami natvrdo povie, ako sa mylil, a to, čo počúva a je tým znepokojený, má naozaj len z dôveryhodných zdrojov. Jednou z prvých aktuálnych informácií môže byť fakt, že v akademickom roku 2019/2020 študuje na Akadémii Policajného zboru v Bratislave vo všetkých stupňoch a formách štúdia 39% žien a 61% mužov.

Vedenie Akadémie Policajného zboru v Bratislave

/sprievodný list k stanovisku podpísala rektorka APZ Dr. h. c. prof. JUDr. Lucia Kurilovská, PhD. – pozn. red./

Držiteľ vodičského preukazu s IQ 35?

Muž s príznačným priezviskom Stojka stojí pred pražským súdom, bol obžalovaný z toho, že simuloval ťažké duševné poškodenie a poberaním invalidného a ďalších sociálnych príspevkov za 12 rokov neoprávnene vymánil od štátu viac ako dva milióny korún!

Stojkovi v roku 2005 ako 18-ročnému lekári diagnostikovali stredne ťažkú mentálnu retardáciu s nameraným IQ 35 (imbecilita: IQ 35 - 49), bol mu priznaný invalidný dôchodok, poberal ho až do konca roku 2018. Obvodný úrad Praha 10 mu priznal aj príplatok na starostlivosť vo výške

8-tisíc českých korún mesačne, poberal ho až do decembra 2016. V júni 2012 Stojka požiadala úrad práce ešte o príspevok

ZO ZAHRANIČIA

na mobilitu, ktorý mu priznali na druhý deň po podaní žiadosti, viac ako tri roky dostával 400 korún mesačne.

Napokon všetko prasklo. Ukázalo sa, že v roku 2008 absolvoval autoškolu, je držiteľom vodičského preukazu, bol viackrát súdne trestaný, pri pobytoch vo väzení na ňom nikto nepozo-

roval duševnú slabosť. Psychiatri teraz na súde tvrdia, že sa s takým prípadom v celej svojej praxi nestretli.

O tom, či Stojka dokázal tak úspešne simulovať rozsiahlu demenciu, majú teraz rozhodnúť ústavní znalci v revíznom posudku. A možno by vyšetrenie duševného stavu potrebovali aj tí, čo zo Stojku papierovo urobili mentálne retardovaného... Recidivistovi, držiteľovi vodičského preukazu s diagnózou imbecil teraz hrozí trest odňatia slobody až na 8 rokov.

/podľa idnes.cz, -on-/

Po štvrtkovom útoku kolegu zomreli traja policajti a jedna administratívna pracovníčka

Tragická dráma na parížskej prefektúre

Vo štvrtok 3. októbra sa v známej budove policajnej prefektúry v Paríži odohrala tragická dráma, aká nemá obdobu v celej histórii francúzskej polície. Zamestnanec policajnej centrály, nepočujúci IT – špecialista, 45-ročný Mickaël Harpon na pravé poludnie keramickým nožom zabil troch policajtov a jednu administratívnu pracovníčku, ďalšia osoba musela pre zranenie podstúpiť operáciu. Útočníka na mieste zastrelili.

Polícia široké okolie prefektúry uzatvorila, na miesto činu postupne prišli minister vnútra Christophe Castaner, premiér Édouard Philippe i prezident republiky Emmanuel Macron, médiá sa intenzívne zaoberajú možným motívom hrozného činu.

Mickaël Harpon mal rodinné korene na súostroví Martinik, v bývalej francúzskej kolónii, na policajnej centrále pracoval už od roku 2003, bol považovaný za bezproblémového kolegu. Zadržaná bola vrahova manželka, ukázalo sa, že pred rokom a pol Harpon prestúpil na islam, podľa ďalších informácií mal vraj Harpon konflikty s kolegami, médiá – s odvolaním sa na výpoveď manželky – uviedli, že deň pred útokom mal psychotický záchvat, jeho prejav bol nesúvislý a počul hlasy. Polícia napokon začala

útok vyšetrovať ako pravdepodobný teroristický čin.

Odbory spoločne

Francúzska verejnosť je z bezprecedentného útoku šokovaná o to viac, že len deň pred tragédiou policajné odbory zorganizovali veľkú protestnú akciu, ktorú nazvali pochod hnevu, uvádza TASR. Pochod zvolalo niekoľko odborových združení, pôsobiacich v rámci policajných zložiek. Účastníci pochodu, ktorý vyšiel krátko po poludní z Námestia Bastily na Námestie Republiky, poukazujú aj na rastúci počet samovrážd v radoch policajtov či na časté fyzické útoky voči policajtom, a to aj v situáciách, keď sú na verejnosti v civilnom oblečení. Policajti žiadajú „zlepšenie kvality života v práci, skutočné zlepšenie sociálnej politiky pre zamestnancov ministerstva vnútra, zachova-

nie už priznaných dôchodkov a výhod a efektívny systém výcvikovej a vzdelávania.“ Policajti na-

spravodajský portál France Info. Žiadajú tiež, aby im velili „policajti, nie úradníci od stola“.

mietajú aj proti „sústavnej kritike“, ktorej sú vystavení od časti verejnosti v súvislosti so zásahmi proti účastníkom protivládnych demonštrácií tzv. žltých viest. Nie sú spokojní ani s nadčasnami, ktoré kvôli pochodom žltých viest často slúžia. Ide o nadčasy, ktoré zostávajú nepreplatené. Kritizujú i fakt, že na hliadkovanie v uliciach sú nasadzovaní v dvojiciach, aj „keď by nás malo byť najmenej zo desať“, uviedol jeden z policajtov pre

Protestný pochod sa koná napriek ubezpečeniam ministra vnútra Christopa Castanera zo 17. septembra, keď predstaviteľom policajných odborov sľúbil, že bude zo všetkých síl obhajovať špecifickosť štatútu policajných zložiek. Ministerstvo vnútra v súvislosti s kritikou zo strany policajtov informovalo, že rozpočet rezortu sa v roku 2020 zvýši o štyri percentá. Rezort sa súčasne chce sústrediť na problém samo-

vražd v policajných zložkách, a to posilnením stredísk psychologických pomoci a prevencie.

Už 51 samovrážd...

Pokiaľ ide o nárast samovrážd v radoch policajtov, odborári upozornili, že od začiatku roku 2019 si na život siahlo 51 policajtov, kým v roku 2018 spáchalo samovraždu 38 ich kolegov. Okrem toho však odborári poukazujú na fakt, že v žiadnych štatistikách nie sú údaje o nedokonaných pokusoch o samovraždu či o prípadoch, keď sa pracovné problémy a prepracovanosť premietnu do súkromného života policajtov a dochádza k rozchodom či rozvodom s partnerom alebo k vypuknutiu závislosti, napríklad od alkoholu.

Spravodajský portál France Info poukázal na to, že Paríž takúto jednotnú demonštráciu policajtov nezažil od roku 2001. Vtedy vyšli policajti do ulíc na protest proti vražde svojich dvoch kolegov z mesta Plessis-Trévise v departemente Val-de-Marne. Zabil ich lupič - recidivista.

Počet účastníkov pochodu bol odhadnutý na 15 – 20 tisíc.

/TASR, -on -/

Aký recept na súčasnú personálnu biedu?

20 percent „vyvolených“ je v našich podmienkach veľmi málo...

Na SOŠ PZ Košice pracujem od roku 2006, pamätám si na časy /do roka 2015 – 2016/, keď sme v jednotlivých študijných behoch na SOŠ PZ KE mali viac ako 100 poslucháčov.

Do konca roka 2016 to boli počty väčšie, lebo minimálny vek nástupu do PZ bol v zmysle zákona č. 73 /1998 Z. z. 18 rokov. Po zvýšení veku nástupu do PZ na 21 rokov počty záujemcov klesli, zachránila to následná novela a možnosť prijatia kadetov od 18 rokov do PZ. Dovolím si v tabuľke poukázať na počty poslucháčov v jednotlivých behoch od roka 2017.

Záujem o prácu v PZ podľa týchto počtov klesá - i keď platy trochu vzrástli, ale rastú aj životné náklady, osobitne ceny bývania. Zrelí ľudia, ktorí sa vracajú zo zahraničia, majú zázemie, bývanie a rodinu, už si uvedomili, čo je v živote dôležité, nepôjdu od rodiny slúžiť kdesi do Bratislavy, teda sa ani do PZ nebudú hlásiť. /S počtom top 20 najlepších ľudí zo študijného behu boli aké - také

šance, že sa viac ako polovica z končiacych poslucháčov dostane do blízkeho okolia okolo trvalého bydliska, no v 84. behu pri 20% je to len 8 ľudí./

Myslím si, že služobné zaradenie do miest s podstavom policajtov, ako je napr. Bratislava, je nutné zatriktívniť zvýšením platu policajtov a ich postavenia v spoločnosti, tak ako na to bolo poukázané v predchádzajúcich článkoch podpredsedu Pavla Paračku. Veď ak človek pociestuje z Bratislavy o 60 km ďalej, má ako pomocná sila v kuchyni v Rakúsku príjem 1200 – 1500 eur za dva týždne práce, k tomu je ubytovanie a strava zdarma, nie paštety a rožky na policajnej ubytovni v Bratislave.

O závažnosti situácie ma presvedčili aj udalosti posledných dní, keď som sa zúčastnil prijímacieho konania na našu školu – pri

previerkach telesnej zdatnosti v dňoch 2. a 3. októbra 2019. Z celkového počtu cca 170 prihlá-

dni bolo 16+12 uchádzačov. Z počtu 170 prihlásených a 78 prítomných bolo teda len 50 vyhovu-

bude ešte menej. Záujem o prácu v PZ klesá a tu niekto ešte vymyslí 20% top končiacych poslucháčov? Nebude trvať dlho a budú podstavy na celom území SR, nielen v Bratislave!

Zvýšiť platy, a nie kalkulovať s percentami či počtami vytvorených hodnotiacich kritérií, taký je podľa mňa recept na súčasnú personálnu biedu. Ak sa zvýšia platy pre začínajúcich policajtov, ľudia pôjdu do Bratislavy aj sami, dobrovoľne, pretože budú mať motiváciu. Tí dnešní motiváciu nemajú, len rozkaz. Je nutné zlepšovať a stabilizovať existenčné podmienky a ohodnotiť prácu policajta tak, aby mladí policajti vedeli, za čo budú pracovať a s akými neletálnymi donucovacími prostriedkami, lebo s holými rukami sa dnes už v uliciach slúžiť nedá.

Daniel Čukalovský,
predseda ZO pri SOŠ PZ Košice

Rok nástupu	Beh číslo:	Počet poslucháčov	Počet absolventov
2017	74	72	
2017	75	66	
2017	76	56	
2017	77	43	
2018	78	61	
2018	79	44	44
2018	80	51	45
2018	81	50	39 - absolventi
2019	82	54	50 - absolventi
2019	83	46	
2019	84	44	44 zatiaľ študujúcich

sených uchádzačov na previerky telesnej zdatnosti 2 a 3.10.2019 sa dostavilo len 78 a počas previerok odstúpilo 12 uchádzačov. Celkom nevyhovujúcich za dva

júcich z hľadiska telesnej pripravenosti, a to ešte neviem, ako dopadli pri lekárskech prehliadkach, na skúške zo slovenčiny a na psychotestoch, isté je, že úspešných

Vrátili dôstojnosť miestu posledného odpočinku svojich kolegov

Záslužná aktivita ľubovnianskych odborárov

Starý cintorín v Starej Ľubovni zažil v piatok 2. augusta 2019 výnimočnú udalosť, ktorá zasiahla najmä „domácich“ policajtov. Týkala sa totiž ich predchodcov – dvoch četníkov, ktorí tragicky zahynuli 4. augusta 1923. Miesto ich posledného odpočinku už veľmi poznačil zub času, dôstojnosť mu vrátil práve súčasný Policajný zbor. Podme však najprv do histórie.

„Dňa 3.8.1923 sa odobrili strážmajster Ján Fábera a četník na skúšku čatár Jozef Kunovský do pochôdzkovej služby za účelom stráženia nevybuchnutých granátov, pričom služba im začala o 14. hodine. V tejto dobe konala v blízkosti Jakubian 11. poľná delostrelecká brigáda z Košíc ostrú cvičnú strelbu,“ napísal o tejto udalosti miestny historik Pavol Mišenka v rubrike Četnícke pamäti, zverejnenej v Ľubovnianskych novinách č. 4/2018. „Obidvaja četníci sa z pochôdzkovej služby vracali na druhý deň dopoludnia, t.j. 4. augusta 1923, každý z nich niesol v rukách jeden nevybuchnutý granát. Menovaní četníci prišli takto ku chatám (majdanom), vzdialeným od Jakubian 6,5 km, kde sa chystali stráviť krátky odpočinok. Okolo 9. hodiny zaznel odrazu ohlušujúci výbuch a z miesta, kde četníci sedeli, vytryskol do výšky dym. Keď sa dve ženy z Jakubian, ktoré predtým četníci požiadali o trochu mlieka, spamätali z ľaknutia, pristúpili bližšie a videli, že jeden četník sa viacej nepohol, druhý sa asi trikrát pokúšal zdvihnúť, no nakoniec ostal nehybne ležať naznak. Na to ženy začali kričať a volať o pomoc. Po chvíli sa tu zbehli ľudia

z ostatných, po stráni roztrúsených chát. Z nich jeden bežal do Jakubian oznámiť prípad na četnícku stanicu. Veliteľ stanice, vrchný strážmajster Karel Rudý, hneď po prijatí tejto informácie za-

Na mieste makali štyria odborári na čele s predsedom ZO

bezpečil povoz a pomocníkov a odobral sa na miesto nešťastia. Obidvaja četníci ležali blízko seba a trávnik medzi nimi bol od granátu vytrhnutý. Vrchný strážmajster Rudý, vidiac, že akákoľvek pomoc je márna, dal mŕtvol znieť zo stráne a odviezť ich do Jakubian. Po komisionálnej obhliadke mŕtvol, ktorej sa zúčastnil veliteľ oddelenia kapitán Viktor Šemora, okresný četnícky veliteľ v Starej Ľubovni poručík vyk. Čeněk Zavřel i okresný lekár v Starej Ľubovni Dr. Neuwirth a po spísaní protokolov boli telá umyté, oble-

čené do nového šatstva a pripravené k pochovaniu.

Pohrebný obrad obidvoch usmrtených četníkov sa konal v utorok 7.8.1923 o 12. hodine v Jakubianoch a potom v Starej Ľubovni. Obidvaja četníci sa vďaka svojej milej povahe tešili obľube tak u obyvateľov Jakubian, ako aj Starej Ľubovne a ich tragická smrť sa bolestne dotkla veľa ľudí, preto bola účasť obyvateľov na pomery tej doby neobvyklá, „v Jakubianoch sa pohrebu zúčastnilo asi 300 hláv a v Starej Ľubovni asi 1 000 hláv oboch pohlaví...“

Pátranie...

Toľko z histórie. Hrob časom spustol a náhrobný kameň dvoch četníkov dlhé roky ležal na zemi pri juhozápadnom oplotení cinto-

Filipa Lamparta, ktorý sa strohé informácie o nešťastnej udalosti dozvedel od svojich starých rodičov a o ďalších pár rokov vďaka pátraniu Pavla Mišenka v levočskom archíve získal detailné podrobnosti o tragickej udalosti z Pamätníka četníckej stanice a

Dnes presne vieme, čo sa stalo,“ uviedol Filip Lampart.

Od slov k skutkom

Pavol Mišenka o historických zisteniach informoval aj riaditeľa OR PZ Jána Deveru, padlo rozhodnutie hrob obnoviť. „Na podnet historika a vďaka podpore ria-

Pôvodný stav hrobu

Dôstojné miesto odpočinku s informáciou

rína. Bol nápisom hore, a tak občas niekoho zaujal mladý vek nebožtíkov, rovnaký dátum ich úmrtia a nápis na ňom „Pri konaní služby príhodivší se nešťestí zničilo jich mladiství život“. Náhrobný kameň upútal aj bývalého študenta histórie, dnes aj poslanca MsZ

Okresného veliteľstva v Starej Ľubovni. „Pre mňa je to vyriešenie takej záhady, pretože na tento hrob som natrafil možno pred 20-timi rokmi, takže je to aj pre mňa také osobné zadostučinenie, že sú tieto nešťastné udalosti pomerne dobre zrekonštruované.

diteľa OR PZ, v spolupráci s členmi ZO OZP a ÚÚ IPA Stará Ľubovňa, sme úplne zrenovovali hrob,“ informoval nás predseda ZO v Starej Ľubovni Slavko Kulanga, „tabuľu nám sponzorsky vyrobila Nezisková organizácia M. Strenka-vojenská expozícia – Branislav Ilkovič, hrob sponzorsky opravilo Kamenárstvo PIKAS -Peter Dziač, na renovácii sa podieľali len členovia OZP: D. Ilkovič, S. Chovanec, S. Kulanga a P. Peky,“ uviedol.

Vďaka ľuďom, ktorí priložili ruku k dielu, dvaja neboží četníci znova majú dôstojné miesto posledného odpočinku. Po takmer sto rokoch od tragickej udalosti sa 2. augusta 2019 pri ich obnovenom hrobe uskutočnil aj dôstojný pietny akt.

Za akých okolností môže policajť strieľať na unikajúce vozidlo?

Európsky súd pre ľudské práva pichol do osieho hniezda

V augustovom vydaní mesačníka OZP SR POLÍCIA bol zverejnený článok, prevzatý od autora JUDr. Petra Šamka zo stránky pravnelisty.sk. Išlo o skrátenú verziu rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva /ďalej ESLP/, ktorý rozhodoval o sťažnosti rodičov usmrteného vodiča vozidla, unikajúceho pred francúzskymi policajťmi. Keďže redakcia POLÍCIA vyzvala k diskusii na túto tému, dovoľím si predstaviť náš pohľad.

V stručnosti zo spomenutého článku uvedieme, že policajná hliadka prenasledovala unikajúce vozidlo. Sedeli v ňom tri osoby, ktoré krátko predtým odcudzili pľivo a vlámali sa do pracovne. Napriek výzvam a pokusom o zastavenie vozidla, vodič pokračoval ďalej v jazde a vozidlo nasmeroval na jedného z policajtov, okolo ktorého práve prechádzali. Policajť sa uhol a následne šesťkrát vystrelil smerom k unikajúcej vozidlu. O niekoľko minút bolo nájdené mŕtve telo osoby z posádky vozidla, o ktorej sa vyšetrovaním potvrdilo, že zomrela v dôsledku piateho alebo šiesteho výstrelu policajta. Vnútroštátne súdy policajta oslobodili spod obžaloby, nakoľko konštatovali, že použitie zbrane bolo na zastavenie vozidla celkom nevyhnutné.

ESLP však konštatoval, že výstrelky policajta na rýchlo unikajúce vozidlo nepredstavovali reálnu šancu na zastavenie vozidla zasiahnutím motora vozidla alebo pneumatík. Za týchto a ďalších okolností súd dospel k záveru, že smrť syna sťažovateľov bola výsledkom použitia sily, ktorá v tomto prípade nebola celkom nevyhnutná pre vykonanie zákonného zatknutia v zmysle článku 2 ods. 2 písm. b) Dohovoru.

Citácia zhrnutia rozhodnutia z článku JUDr. Šamka:

Z uvedeného rozhodnutia možno vyvodit' záver, že vodiča motorového vozidla a jeho konanie nemožno mechanicky stotož-

ňovať s ostatnými pasažiermi nachádzajúcimi sa vo vozidle, a preto ani nemožno automaticky predpokladať, že súhlasia s konaním vodiča, ktorý uniká policajť napriek jednoznačným signálom na zastavenie. Pokiaľ teda nejde o oso-

OHLAS NA ČLÁNOK

by podozrivé z páchania násilných trestných činov, či teroristických trestných činov, prípade nie je ani predpoklad, že by malo ísť o ozbrojenú osobu, potom by malo byť použitie strelnej zbrane proti unikajúcej vozidlu zo strany policajta celkom výnimočné (ojedinelé a následne by mala byť políciou podrobne a preskúmateľne zdôvodnená nutnosť takéhoto spôsobu zastavovania vozidla). Celkom určite by strelná zbraň, bez ďalšieho, pri zastavovaní unikajúceho vozidla nemala byť zo strany policajta použitá pri podozrení zo spáchania bagatelných trestných činov, či priestupkov. To platí o to viac, keď nič nenasvedčuje tomu, že by boli vo vozidle nebezpeční páchatelia, respektíve, že by unikajúce vozidlo bolo nebezpečným pre ostatných účastníkov cestnej premávky. Aj v takýchto prípadoch je teda možné zastavovať unikajúce vozidlo, a to prípadne aj s určitým rizikom pre jeho posádku, avšak použitie strelnej zbrane by malo byť poslednou (krajnou) možnosťou a aj to iba v prípade vzniku bezprostredného

ohrozenia života, či zdravia iných osôb.

Náš pohľad

Považujeme za nevyhnutné vyjadriť sa k tomu, prečo toto rozhodnutie žiadnym výrazným spôsobom neobmedzuje právomoc slovenských policajtov použiť v takýchto prípadoch zbraň. V zmysle § 61 ods. 1 písm. f) ZoPZ je policajť oprávnený použiť zbraň vtedy, ak nemožno inak zadržat' dopravný prostriedok, ktorého vodič bezohľadnou jazdou vážne ohrozuje život a zdravie osôb a na opakovanú výzvu alebo znamenie dané podľa osobitných predpisov nezastaví. Predmetné

rozhodnutie ESLP nepredstavuje žiadne novum, ale je v priamom súlade so znením a výkladom citovaného ustanovenia. Strelbou policajtov na unikajúce vozidlo sme sa už zaoberali v článku (<https://poradcapolicajta.sk/pouzitie-zbrane-na-zadrzanie-dopravného-prostriedku-komentár-k-%c2%a7-61-ods-1-pism-f-zopz/>). Pripomenieme, že na to, aby mohla byť na zastavenie unikajúceho motorového vozidla použitá zbraň, je nutné, aby vodič svojou bezohľadnou jazdou vážne ohrozoval život a zdravie (kumulatívne). Zároveň musí byť vodičovi znamenie na zastavenie dané opakovane počas jeho prenasledovania a súčasne naplnená podmienka toho, že dopravný prostriedok nemožno zadržat' inak. Bezohľadná jazda vážne ohrozujúca život a zdravie je jazda, pri ktorej vodič najmä zjavne prekračuje rýchlosť, nerešpektuje úpravu cestnej premávky (bezďvodná jazda v protismernej časti, po chodníku) a znamenia vyplývajúce z dopravných značiek a zariadení (daj prednosť, prejazd

krížovatkou na signál STOJ!), z čoho logicky pramení vážna hrozba nielen pre ostatných účastníkov cestnej premávky. Sledovným účelom použitia zbrane v prípadoch podľa tohto ustanovenia nikdy nie je zastavenie vozidla pre to, aby mohla byť voči vodičovi vyvozená zodpovednosť za jeho protiprávne konanie. Cieľom je odstránenie bezprostredne hroziaceho alebo trvajúceho útoku na zákonom chránené záujmy aj tak krajným prostriedkom, akým je zbraň.

Krajný inštitút

Rozsudok ESLP (rovnako ako slovenský ZoPZ) považuje použitie zbrane na zastavenie takéhoto vozidla za krajný inštitút, ktorý môže byť použitý iba v prípade vzniku bezprostredného ohrozenia života, či zdravia iných osôb. Za rozhodnutím súdu zrejme stja aj podstatné premenné, ktorými sú jednak strelba policajta po tom, čo sa útok na neho skončil, tzn. policajť sa vozidlu uhol a pri ďalšom unikaní (opúšťaní miesta páchatelom) spustil na vozidlo strelbu, a zároveň nemožnosť zastavenia vozidla jeho strelbou vzhľadom na vzdialenosť, rýchlosť unikajúceho vozidla a trajektóriu striel. Zaiste inak by situácia bola posudzovaná, ak by policajť strieľal priamo v momente, keď sa na neho vozidlo rútilo, pretože takéto konanie by zjavne napĺňalo medze nutnej obrany. Podľa nášho názoru súd mohol a mal posudzovať aj tú skutočnosť, že vodič vozidla už bezprostredne ohrozil život policajta, preto je dôvodné predpokladať, že pri ďalšom unikaní by tak spravil aj voči chodcom alebo iným účastníkom cestnej premávky.

Aj napriek predmetnému rozhodnutiu zastávame názor, že konanie policajtov, pri ktorom príde k zraneniu alebo postreleniu posádky unikajúceho vozidla, môže

byť za splnenia zákonom stanovených podmienok považované za legálne a dôvodné. Nie je podstatné ani rozhodujúce, či vodič uniká preto, že ide o nebezpečného páchatel'a alebo jednoducho ide o vodiča, ktorý zareagoval skratovo a zľakol sa policajtov preto, že si doma zabudol vodičský preukaz. Otázky, ktoré musia byť zodpovedané kladne na to, aby policajť mohol oprávnenne použiť zbraň voči unikajúcej vozidlu, znejú nasledovne:

1. Je vodičovi dávané opakované znamenie alebo výzva na zastavenie tak, aby ju mohol vnímať?

2. Pokračuje vodič v jazde aj napriek zjavným opakovaným výzvam a znameniam?

3. Ohrozuje vážne vodič svojou bezohľadnou jazdou život a zdravie osôb?

4. Je použitie zbrane jediným spôsobom, ako zadržat' unikajúci dopravný prostriedok?

5. Je nevyhnutné bezprostredne zabrániť ďalšiemu vážnemu ohrozovaniu života a zdravia osôb?

Záporná odpoveď na ktorúkoľvek z predmetných otázok znamená nemožnosť oprávneného použitia zbrane policajtom. Napríklad, ak by vodič napriek opakovaným znameniam na zastavenie pokračoval v unikaní a prenasledujúca hliadka je jediná v ďalekom okolí a vozidlo sa jej nedarí inak zastaviť (splnenie podmienok uvedených v otázkach 1,2,4), avšak vodič uniká po vyludnenej ceste mimo obývanej oblasti, tak nedochádza k vážnemu ohrozeniu života a zdravia, preto by použitie zbrane v danom momente bolo neprimerané. Podobne by sme mohli načrtnúť situáciu unikajúceho vodiča, ktorý nereaguje na znamenia policajtov a pri úniku pred policajťmi vážne ohrozí ostatných vodičov na frekventovanej ceste. V danom okamihu, ak neexistujú iné možnosti jeho zastavenia, sú splnené podmienky použitia zbrane podľa bodov 1-5, no zrazu vodič odbočí na poľnú cestu, o ktorej policajti majú vedomosť, že je slepá a vedie len k opustenej budove družstva, kde sa nezdržiavajú žiadne osoby. V takom prípade by nebola splnená podmienka uvedená v otázke č. 5, preto strieľať na unikajúce vozidlo v tomto čase by už bolo neprimerané.

JUDr. Michal Šandor,
www.poradcapolicajta.sk

/úpravy a medzitoluky redakcia/

Uzávierka

Uzávierka nasledujúceho čísla bude 12. novembra 2019.

Redakcia

Úrad pre verejné obstarávanie nariadil zrušiť tender MV SR na telové kamery Ďalšia morová rana verejného obstarávania, rezort sa odvolal

Tlačová agentúra SR 9. októbra 2019 vydala správu, že Úrad pre verejné obstarávanie (ÚVO) nariadil ministerstvu vnútra zrušiť tender na nákup policajných kamier. „Ako vyplýva z Vestníka ÚVO, úrad nariadil

kontrolovanému zrušiť použitý postup zadávania zákazky, čo v praxi znamená celú zákazku zrušiť. Rozhodnutie zatiaľ nie je právoplatné, od pondelka (7. 10.) plynie lehota na odvolanie,“ uvádza TASR. Rezort sa odvolal.

Pripomeňme, tender za takmer 100 miliónov eur vyhlásilo ministerstvo vnútra v novembri 2018, termín na predkladanie po-

GLOSA

núk bol 9. január 2019. Ministerka vnútra SR Denisa Saková pri tejto príležitosti pre Pravdu uviedla: „Súťažné podklady prešli opakovanou kontrolou Úradu pre verejné obstarávanie SR.“ Verejná súťaž sa podľa Pravdy týkala nielen samotného nákupu kamier, okrem kamier, potrebnej techniky, káblov a konektorov zahŕňa zákazka aj všetky súvisiace licencie a služby zabezpečenia štvorročnej servisnej podpory dodávaných zariadení. V sume má byť zarátaná aj konfi-

gurácia a inštalácia technických zariadení. Ministerstvo zároveň žiada obstarávateľa o ocenenie služieb technického špecialistu. „Keďže MV SR sa chce uchádzať o prefinancovanie tejto investície zo štrukturálnych fondov, pripravujeme aj štúdiu uskutočniteľnosti implementácie projektu,“ doplnil rezort. Ministerstvo má záujem s dodávateľom uzatvoriť rámcovú dohodu. O konečnej cene sa má podľa rezortu dohodnúť na elektronickom trhovisku.“

Zásah úradu je ďalšou morovou ranou pre dlho očakávané skvalitnenie vybavenosti našich príslušníkov PZ. Od odevných kamier „obe strany“ veľa očakávali, proces obstarávania sa zásahom úradu predĺži o ďalšie mesiace. A idú parlamentné voľby... /Pravda, - on - /

Vranovskí odborári sa vydali do Brestu v Bielorusku

Objavovanie neznámej histórie i súčasnosti

BREST: ďalšie mesto, ktoré pre nás objavil náš predseda ZO OZP Jozef Baškovský. S návrhom na jeho návštevu prišiel na členskej schôdzi a väčšine členov sa jeho výber zapáčil. A tak bolo odsúhlasené, že tento rok opäť raz navštívime netradičné miesto, ako sme pred dvomi rokmi objavili ukrajinský Lvov. Chceli sme preskúmať bieloruský Brest...

Na výlet sme si vyhradili štyri dni, aby sme toho stihli čo najviac, lebo bolo čo objavovať a obdivovať v tejto - pre niekoho - ešte komunistickej krajine. Celý čas ná-

Od roku 1971 je pevnosť otvorená ako pamätník a konajú sa tu rôzne podujatia a pripomínajú sa pamätné dni, významné pre históriu Bieloruska.

Z poznávacieho zájazdu do Brestu

šho pobytu v Breste sme mali zabezpečenú sprievodkyňu, veľmi milú pani Tatianu. Venuje sa tejto činnosti dlhé roky, a tak nám ukázala a porozprávala veci, ktoré sa bežný turista nedozvie. Neopomenula ani veľkú podporu športu zo strany štátu a hlavne prezidenta. Sami sme sa o tom presvedčili v športovom areáli „Rybnyj kanal“, vybudovanom pre rýchlostnú kanoistiku.

Skoro celý jeden deň sme venovali prehliadke Brestskej pevnosti, ktorá vzdorovala už Napoleonovi. V roku 1941 bola táto strategická pevnosť miestom hrdinských obranných bojov vojakov Červenej armády proti útočiacej nacistickej horde.

Ďalším našim cieľom bol národný park Belovežský prales. Ide o les s prísne chránenou biologickou zónou, ktorý je zapísaný do svetového dedičstva UNESCO, kde je chránená populácia zubra

európskeho a aj iných divokých zvierat. Jeho rozloha v Bielorusku je 166 tisíc hektárov. Národný park sa rozkladá aj na území Poľska. Bielorusko vo svojej časti otvorilo Múzeum a vyhlásilo prales za domov „Deda Moroza“. Samozrejme sme ho boli navštíviť.

nemenili. Nie sú hrdí na niektoré historické obdobia a osobnosti, ale aj takto si ich pripomínajú a berú ich ako súčasť histórie. Asi najviac sme boli prekvapení, aké je mesto čisté, chodníky vyznamenané, tráva vykosená, parky upravené a cesty bez výtlkov.

s početnými pamätníkmi. Všetko bolo cítiť atmosférou šľachtickej

Pamätník obrancov pevnosti v Breste

Privítaní sme boli tradične – pálenkou/samohonkou/J Celý areál je turisticky veľmi atraktívny, ale najväčší benefit z tejto návštevy bol čerstvý vzduch s typickou vôňou lesa a dreva.

Nevynechali sme ani prehliadku Brestu, kde sa aj teraz môžeme stretnúť s názvami ulíc ako Sovietska, Gogoľova, Leninovo námestie. Názvy ulíc, ako sme sa dozvedeli od Tatiany, sa u nich

Zastávku sme si urobili aj v múzeu - kaštieli rodu Nemcevičej v obci Skoky, kde bolo 15. decembra 1917 dohodnuté prímerie medzi vojskami Nemecka a Ruska. Kaštieľ postupne rekonštruujú a patrí k nemu aj rozľahlý park

Nezabudnuteľný Ded Moroz...

éry, od vŕzgania drevených podláh až po akordy na starom klavíri.

Touto cestou by sme chceli poďakovať nášmu predsedovi za dobrú myšlienku, organizáciu, zabezpečenie príjemného pobytu, programu, ubytovania a ďalších s tým súvisiacich vecí, čo ho určite stálo nemalo úsilie.

Členovia ZO OZP Vranov nad Topľou

Predseda Nezávislého odborového zväzu Polície ČR Milan Štěpánek rezignoval na svoju funkciu

Zväz viedol štrnásť rokov, má už 20-tisíc členov

Predseda Nezávislého odborového zväzu Polície ČR Milan Štěpánek oznámil svoju rezignáciu na funkciu predsedu, ostáva pracovať v polícii. Ako uvádza česká tlač, príčinou odchodu sú nezhody s vedením niektorých krajských organizácií.

Nezávislý odborový zväz Polí-

cie ČR /NOS PČR/ vznikol po rozpade predchádzajúcej odborovej štruktúry v roku 2005, zaznamenal dynamický rozvoj, dnes už má dvadsaťtisícovú členskú základňu. Milan Štěpánek bol po bývalom predsedovi OZP v SR Miroslavovi Litvovi jediným predstaviteľom policajných odborov z krajín tzv. východnej Európy vo výkonnom výbore EuroCop-u, z ktorého však NOS PČR medzitým vystúpil. S vedením NOS PČR mal OZP v SR dlhoročnú úzku spoluprácu. Milan Štěpánek bude svoju funkciu naplno vykonávať ešte dva mesiace.

/podľa www.idnes.cz, 27. 9. 2019, - on-/

SPOMIENKA

Dňa 04.11.2019 uplynie 13 rokov, čo nás vo veku 34 rokov náhle opustil **ppor. Tibor Bolech in memoriam**, ktorý tragicky zahynul pri výkone služby.

Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku.

Rodina

ČEŠŤ JEHO PAMIATKE!

VESTNÍK PREZÍDIA POLICAJNÉHO ZBORU

SEPTEMBER 2019

Čiastka 79

79. Rozkaz prezidenta Policajného zboru o policajnej akcii „FINCAR2“

Čiastka 80

80. Nariadenie Prezídia Policajného zboru, ktorým sa mení nariadenie prezidenta Policajného zboru č. 9/2013 o poradných orgánoch prezidenta Policajného zboru v znení nariadenia Prezídia Policajného zboru č. 85/2017

Čiastka 82

82. Rozkaz prezidenta Policajného zboru, ktorým sa mení roz-

kaz prezidenta Policajného zboru č. 73/2013 o zabezpečení používania typových plánov počas vykonávania kompenzačných opatrení na území Slovenskej republiky

Čiastka 83

83. Rozkaz prezidenta Policajného zboru o spoločnom pracovnom tíme zahraničnej jednotky Policajného zboru vyslanom na územie republiky Severného Macedónska

Čiastka 84

84. Nariadenie Prezídia Policajného zboru o organizačnom poriadku Prezídia Policajného zboru

Čiastka 85

85. Rozkaz prezidenta Policajného zboru o spoločnom pracovnom tíme zahraničnej jednotky Policajného zboru vyslanom na územie Maďarska

Čiastka 86

86. Rozkaz prezidenta Policajného zboru o opatreniach v IV. štvrtroku 2019 v cestnej premávke

Čiastka 87

87. Rozkaz prezidenta Policajného zboru o spoločnom pracovnom tíme zahraničnej jednotky Policajného zboru vyslanom na územie Gréckej republiky a Tureckej republiky

SPOMIENKA

Dňa 25.10.2019 to budú tri roky, čo nás vo veku 53 rokov náhle opustil náš drahý kolega, kamarát, **npor. Stanislav Rojka z OO PZ Sereď**, dlhoročný príslušník Policajného zboru a člen ZO OZP č. 8/1 Galanta.

Stále na teba spomíname!

Rodina a kolegovia z OR PZ Galanta